

transbalkanska solidarnost

transbalkan solidarity

Poziv na akciju: SAPUNI ZA IOM **29. – 30. april 2020.**

Transbalkanska solidarnost vas poziva učestvujete u 48-satnoj protestnoj akciji bombardiranja sapunom usmjerenoj ka Međunarodnoj organizaciji za migracije (IOM), koja upravlja logorima u kojima su zatočeni ljudi u pokretu u Bosni i Hercegovini.

Zašto trebamo poduzeti akciju?

Uslovi u logorima koje vodi IOM u BiH tokom pandemije COVID-19 nalikuju uslovima u koncentracionim logorima:

- nasilje nad ljudima u logorima je u porastu
- hrana koja je inače kontinuirano nedostatna i nedovoljno kvalitetna, sada je količinski još manja i još lošije kvalitete
- higijenski uslovi su zabrinjavajući
- zdravstvena skrb je i dalje apsolutno minimalna
- ljudima je uskraćeno pravo kretanja i izlaska iz logora na neodređeni period

Transbalkanska solidarnost tvrdi da:

- Sapun nije luksuz!
- Splačine nisu hrana!
- Logor nije životni prostor!
- Šator nije kuća!

Kako učestvovati u akciji?

- **pošaljite sapun** (fotografija u prilogu) IOM-u na missionsarajevo@iom.int
PVANDERAUWERAERT@iom.int

Ako ste zabrinuti za vašu privatnost, otvorite novu email adresu.

- **podijelite sapun** (fotografija u prilogu) na vašim društvenim medijima uz [#thissoapisforiom](#), [#soapbombing](#), [#protestcampagin](#) [#transbalkansolidarity](#), [#iom](#)
- **podijelite** ovaj poziv na akciju među svojim drugovima i drugaricama i vašom zajednicom
- pošaljite i/ili podijelite sapun u bilo koje vrijeme u periodu između **29. – 30. aprila 2020.**

Preduzmite akciju sada! Pošaljite sapun nade!

Transbalkanska solidarnost

Email: reakcijananakovanjicekic@gmail.com

Web: <https://transbalkanskasolidarnost.home.blog/>

Facebook: <https://www.facebook.com/transbalkanskasolidarnost/>

Twitter: <https://twitter.com/TSolidarnost>

Zašto organiziramo ovu protestnu kampanju?

Od završetka rata 1995. godine međunarodna zajednica (MZ) je snažno prisutna u Bosni i Hercegovini (BiH). U mnogim slučajevima je čak zamijenila nefunkcionalne državne institucije. S obzirom da imaju širok mandat, oni i one koji su angažirane u MZ-a čine sve kako bi zadržale moć u BiH, jer im to omogućava i da, između ostaloga, zadrže dobro plaćene pozicije dok istovremeno žive usred Evrope.

Tako se, u posljednje vrijeme, uz nejasan mandat, Međunarodna organizacija za migracije (IOM) bavila, širokom lepezom pitanja poput reparacija, posljedicama ratnog seksualnog nasilja, a unazad nekoliko godina i sprječavanjem terorizma. Na taj su se način pozicionirali kao jedan od glavnih donatora značajnog broja nevladinih organizacija i nezavisnih medija, što je za posledicu imalo uslovljavanje rada i smanjivanje kritičke snage civilnog društva.

Sa porastom broja ljudi u pokretu u BiH, IOM je „iznenada“ prepoznao „primjenjivost“ svog mandata na tu situaciju. U nekoliko mjeseci uspješno su odgurnuli u stranu nezainteresiranu državu (tvrdeći da postoji korupcija u državnim institucijama) i misiju UNHCR-a u BiH (tvrdeći da novonastala situacija nije izbjegličko, već migracijsko pitanje) i tako postali glavni akteri kojima EU

donira novac. Trenutni iznos donacije je oko 40 miliona EUR za posljednje dvije godine. EU je u IOM prepoznala adekvatnog partnera koji bi im pomogao da se BiH koristi kao drugi evropski filter, nakon Grčke, na granicama EU.

Do leta 2018. godine postalo je jasno da hiljade ljudi ne mogu da spavaju na ulicama BiH i da za njih brinu samo stanovnici pogođeni siromaštvom i slučajni međunarodni volonteri koji su došli da pruže humanitarnu pomoć. Dakle, IOM je preuzeo na sebe organizovanje "centara za privremeni smještaj". Umesto da saraduje sa državom, IOM je unajmljivao prostore od privatnih vlasnika, od kojih su mnogi imali sumnjivu prošlost. Osim iznajmljivanja napuštenog hotela, bez pitke vode, u koji su smeštene neke „sretne“ porodice, IOM je unajmio i nekoliko napuštenih zgrada, neke od njih čak i tako neuslovne kakve samo mogu biti prazne i devastirane fabričke hale. Nije ni postojala namera da uslovi tamo budu prihvatljivi i dostojni življenja. Ljudi svih starosnih dobi natrpani su zajedno u halama sa stotinama kreveta u istom prostoru. Maloletnici bez pratnje ne dobijaju odgovarajuću negu ili obrazovanje. Higijenski uslovi nisu u skladu sa standardima – pristup tekućoj i vrućoj vodi je ograničen. Hrane nema dovoljno. Zdravstvena zaštita, uključujući psihološku podršku, svodi se na minimum. Umjesto da budu zaštićeni, ljudi su tamo izloženi svim vrstama nasilja, drogama i trafikingu.

Od samog početka su uslovi u ovim koncentracionim logorima bili nasilni i ograničavajući i nije ni planirano da budu prostori u kojima bi ljudi mogli duže da ostanu i dostojanstveno žive. Ovi logori su ogledalo politike koja opravdava nebrigu i zapostavlja ljude u pokretu. Uz zapošljavanje brojnog *ad hoc* obučenog osoblja, IOM je angažovao i privatne bezbednosne agencije, kao i neke lokalne i međunarodne organizacije koje su plaćene kroz EU fondove.

Od početka angažovanja privatnih bezbednosnih firmi protiv zaštitara postoje valjane i zabeležene prijave nasilja nad ljudima u logorima. Izvan logora, IOM se drži daleko od ljudi u pokretu koji žive na ulici. IOM je u mnogim prilikama odbijao da prihvati ljude koji su, po definiciji ranjivi, uključujući maloletnike bez pratnje, žene s decom i LGBT populaciju, tvrdeći da nema kapaciteta, čak ni za jednu jedinu osobu koja traži utočište. Nadalje, IOM odbija da se, barem javno, angažuje u osudi pushbackova i nasilja nad ljudima na granicama s Hrvatskom i Slovenijom. Nadalje, IOM odbija, barem javno, da osudi rasno profilisanje koje sprovode različite upravne vlasti unutar Bosne ili govor mržnje i laži koje su bosanski političari iznosili kako bi širili rasizam u Bosni. Ono što IOM prevashodno podržava, u saradnji s različitim državnim institucijama, jeste problematična militarizacija policije.

Širenjem COVID-19, zatvaranjem ljudi u centre, oni još više nalikuju koncentracijskim logorima. Vlasti BiH naredile su zabranu kretanja ljudima u

pokretu, a IOM je pristao da potpuno zatvori ljude u svim logorima i time na neodređeno vrijeme ograniči njihovu slobodu kretanja. Izveštaji o nasilju zaštitara i osoblja IOM-a nad ljudima u logorima je u porastu. Takođe, nedovoljna količina hrane postala je još nedostatnija, a pogoršana je i u kvalitetu (pogledajte fotografije). U prošlosti su ljudi barem mogli da idu na tržnice i kupe dodatnu hranu ako imaju novac, što im je sada onemogućeno. Higijenski uslovi se nikad nisu poboljšali, samo su se pogoršavali. Ljudi u pokretu osjetili su se sve izloženijim pandemiji jer sada postrojeno čekaju hranu po nekoliko sati. Satima čekaju i dok se provodi dezinfekcija ispred fabričke hale, jednom nedeljno (pogledajte fotografije). Obzirom da su zatvoreni u logorima i da zaposlenici koji svakodnevno dolaze u logore izvan logora ulaze u društvene interakcije, ljudi u pokretu su i dalje u velikoj opasnosti. Zdravstvena zaštita ostaje na minimalnom nivou, a od lekova dostupan je samo paracetamol.